Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

25. června 2020*

„Kasační opravný prostředek – Rozhodčí doložka – Zaměstnanci mezinárodních misí Evropské unie – Vnitřní výběrové řízení – Neprodloužení smlouvy na dobu určitou – Akt oddělitelný od smlouvy“

Ve věci C-730/18 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 23. listopadu 2018,

SC, zastoupená A. Kunst, Rechtsanwältin a L. Moro, avvocatessa,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

další účastnice řízení:

Eulex Kosovo, zastoupená E. Raoultem, avocate,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení J.-C. Bonichot, předseda senátu, M. Safjan, L. Bay Larsen (zpravodaj), C. Toader a N. Jääskinen, soudci,

generální advokát: E. Tančev,

vedoucí soudní kanceláře: M. Longar, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 6. listopadu 2019,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne čtvrtek 5. března 2020,

vydává tento

Rozsudek

1 Kasačním opravným prostředkem se SC domáhá zrušení usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 19. září 2018, SC v. Eulex Kosovo (T-242/17, dále jen „napadené usnesení“, EU:T:2018:586), kterým Tribunál zamítl její žalobu, kterou se na základě článků 272 a 340 SFEU domáhala zaprvé určení, že Eulex Kosovo nesplnila své smluvní a mimosmluvní povinnosti vůči ní, zadruhé určení, že vnitřní výběrové řízení uspořádané misí Eulex Kosovo v roce 2016 za účelem obsazení pracovního místa

* Jednací jazyk: angličtina.

státního zástupce (výběrové řízení EK30077) (dále jen „vnitřní výběrové řízení z roku 2016“) a neprodloužení její pracovní smlouvy bylo protiprávní, jakož i zatřetí uložení povinnosti k náhradě majetkové a nemajetkové újmy vyplývající z porušení smluvních a mimosmluvních povinností ze strany mise Eulex Kosovo.

Právní rámec

2 Článek 10 odst. 3 společné akce Rady 2008/124/SZBP ze dne 4. února 2008 o Misi Evropské unie v Kosovu na podporu právního státu Eulex Kosovo (Úř. věst. 2008, L 42, s. 92) stanoví:

„Pracovní podmínky a práva a povinnosti mezinárodního a místního personálu jsou stanoveny ve smlouvách uzavřených mezi Eulex Kosovo a dotyčným členem personálu.“

Okolnosti předcházející sporu

3 Mise Eulex Kosovo byla vytvořena společnou akcí 2008/124 a následně byla několikrát prodloužena.

4 Žalobkyně, SC, byla zaměstnána misí Eulex Kosovo jako státní zástupkyně na základě pěti po sobě jdoucích smluv na dobu určitou po dobu od 4. ledna 2014 do 14. listopadu 2016. První dvě smlouvy obsahovaly rozhodčí doložku, která určila pro případ sporu pramenícího ze smlouvy příslušnost „soudů v Bruselu“ (Belgie). Poslední tři smlouvy stanovily ve svém příslušném článku 21 pro veškeré spory pramenící ze smlouvy příslušnost „Soudního dvora Evropské unie na základě článku 272 [SFEU]“.

5 Článek 1.2. poslední smlouvy mezi misí Eulex Kosovo a žalobkyní stanoví, že „[n]ásledující dokumenty jsou nedílnou součástí smlouvy (po potvrzení): CONOPS/OPLAN, včetně kodexu chování (KCH) a standardizovaných provozních postupů (SPP)“.

6 Dne 1. července 2014 obdržela SC od svého nadřízeného oznámení o uspořádání vnitřního výběrového řízení na pracovní místo státního zástupce, jelikož podle operačního plánu (dále jen „OPLAN“) měl být počet státních zástupců snížen a článek 4.3 standardizovaných provozních postupů týkajících se reorganizace (dále jen „SPP týkající se reorganizace“) stanovil výběrové řízení za takových okolností. Vnitřní výběrové řízení se konalo v létě 2014 a bylo následně zrušeno.

7 Dne 24. června 2016 byla SC dopisem oddělení lidských zdrojů mise Eulex Kosovo informována, že na červenec 2016 je naplánováno nové vnitřní výběrové řízení na pracovní místo státního zástupce z důvodu snižování počtu dostupných pracovních míst.

8 Dopisem vedoucího oddělení lidských zdrojů ze dne 30. září 2016 byla SC informována o jejím neúspěchu ve vnitřním výběrovém řízení v roce 2016 (dále jen „rozhodnutí o vnitřním výběrovém řízení z roku 2016“). Týmž dopisem byla SC informována, že její pracovní smlouva, která měla skončit dne 14. listopadu 2016, nebude prodloužena a že podmínky pro ukončení pracovní smlouvy jí budou sděleny později (dále jen „rozhodnutí o neprodloužení pracovní smlouvy“).

9 Dopisem ze dne 10. října 2016 podala SC u vedoucí mise stížnost proti rozhodnutí o vnitřním výběrovém řízení z roku 2016 a proti rozhodnutí o neprodloužení pracovní smlouvy.

10 Dopisem ze dne 31. října 2016 tato vedoucí mise stížnost SC zamítla.

Žaloba před Tribunálem a napadené usnesení

11 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 25. dubna 2017 podala SC žalobu, která v podstatě obsahovala čtyři body návrhových žádání. První a druhý bod návrhových žádání směřoval k tomu, aby Tribunál konstatoval, že mise Eulex Kosovo nesplnila své smluvní a mimosmluvní povinnosti. Třetím bodem návrhových žádání se SC domáhala, aby Tribunál rozhodl, že rozhodnutí o vnitřním výběrovém řízení z roku 2016 a rozhodnutí o neprodloužení pracovní smlouvy jsou protiprávní. Čtvrtý bod návrhových žádání směřoval k tomu, aby misi Eulex Kosovo byla uložena náhrada majetkové a nemajetkové újmy způsobené nesplněním jejích smluvních a mimosmluvních povinností.

12 Na podporu této žaloby předložila SC pět žalobních důvodů. První žalobní důvod vycházel z porušení SPP týkajících se reorganizace, jakož i standardizovaných provozních postupů týkajících se výběru zaměstnanců. Druhý žalobní důvod vycházel z porušení těchto standardizovaných provozních postupů, kodexu chování a disciplíny mise Eulex Kosovo, smluvních zásad spravedlnosti a dobré víry, jakož i práva na řádnou správu. Třetí až pátý žalobní důvod vycházel v podstatě z porušení různých zásad unijního práva a rozhodnutí přijatých misí Eulex Kosovo. SC se kromě toho dovolávala smluvní a mimosmluvní odpovědnosti mise Eulex Kosovo.

13 Mise Eulex Kosovo vznesla námitku nepřípustnosti na základě čl. 130 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 24. srpna 2017. Žalobkyně podala v tomto ohledu své vyjádření dne 20. října 2017.

14 Tribunál, aniž se zabýval touto námitkou nepřípustnosti, žalobu podanou SC napadeným usnesením na základě článku 126 svého jednacího řádu zčásti odmítl jako zjevně nepřípustnou a zčásti zamítl po právní stránce jako zjevně zcela neopodstatněnou.

15 Za účelem prokázání zjevné nepřípustnosti třetího bodu návrhových žádání této žaloby Tribunál zaprvé rozhodl, že rozhodnutí o vnitřním výběrovém řízení z roku 2016 je oddělitelné od pracovní smlouvy mezi SC a misí Eulex Kosovo (dále jen „pracovní smlouva“). Zadruhé Tribunál rozhodl, že rozhodnutí o neprodloužení pracovní smlouvy je od této smlouvy rovněž oddělitelné. Na základě těchto skutečností měl Tribunál zatřetí za to, že tento bod návrhových žádání musí být považován za návrh znějící na zrušení podle článku 263 SFEU a že takový návrh musí být odmítnut jako zjevně nepřípustný v rozsahu, v němž jej SC podala opožděně.

Návrhová žádání účastnic řízení

16 Kasačním opravným prostředkem SC navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadené usnesení;

– vyhověl žalobě v prvním stupni, s výjimkou pátého žalobního důvodu;

– podpůrně vrátil věc Tribunálu a

– uložil misi Eulex Kosovo náhradu nákladů řízení vynaložených v obou stupních.

17 Mise Eulex Kosovo navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zamítl kasační opravný prostředek a

– uložil SC náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

18 Na podporu svého kasačního opravného prostředku SC vznáší pět důvodů. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článku 272 SFEU. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení tohoto článku, práva na účinnou právní ochranu a zásady rovného zacházení. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení SPP týkajících se reorganizace, práva na řádnou správu, zásady nestrannosti a povinnosti uvést odůvodnění. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článků 268 a 270 SFEU. Pátý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení posledně uvedených článků a článku 272 SFEU, jakož i článků 31 a 41 Listiny základních práv Evropské unie.

Argumentace účastnic řízení

19 V rámci třetí části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, kterou je třeba se zabývat na prvním místě, SC tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že rozhodnutí o vnitřním výběrovém řízení z roku 2016, jakož i rozhodnutí o neprodloužení pracovní smlouvy musí být považována za správní rozhodnutí oddělitelná od této smlouvy, a v důsledku toho měl za to, že nemohou být zpochybněna na základě článku 272 SFEU.

20 Pokud jde zaprvé o rozhodnutí o vnitřním výběrovém řízení z roku 2016, SC tvrdí, že toto rozhodnutí bylo přijato na základě SPP týkajících se reorganizace. V této souvislosti se Tribunál nemohl platně domnívat, že toto rozhodnutí nebylo přijato na základě pracovní smlouvy, i když článek 1.2 této smlouvy výslovně stanovil, že standardizované provozní postupy „jsou nedílnou součástí smlouvy“, stejně jako OPLAN.

21 Za těchto podmínek se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že SC nevznesla žádný žalobní důvod vycházející z ujednání smlouvy mezi ní a misí Eulex Kosovo, ačkoli vznesla několik žalobních důvodů vycházejících z porušení SPP týkajících se reorganizace.

22 Pokud jde zadruhé o rozhodnutí o neprodloužení pracovní smlouvy, SC tvrdí, že Tribunál v několika věcech rozhodl, že takové rozhodnutí souvisí se smlouvou. Pouhá neexistence ujednání o prodloužení této smlouvy v této smlouvě nemá žádný vliv na opodstatněnost takového závěru.

23 SC dodává, že přístup Tribunálu v napadeném usnesení by zaměstnancům mise Eulex Kosovo systematicky bránil v tom, aby zpochybnili většinu výtek, které jsou jim adresovány v pracovněprávní oblasti před Soudním dvorem, a zejména aby zpochybnili nejzávažnější rozhodnutí, která vůči nim byla přijata. Takový přístup představuje porušení článku 47 Listiny základních práv a zásady rovného zacházení.

24 Mise Eulex Kosovo tvrdí, že přístup Tribunálu je v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora, podle níž musí být článek 272 SFEU vykládán restriktivně.

25 Rozhodčí doložka uvedená v pracovní smlouvě se totiž týká pouze sporů vyplývajících z této smlouvy nebo s ní souvisejících. Pouze otázky, které jsou od nich neoddělitelné, tedy spadají do pravomoci Tribunálu podle článku 272 SFEU. I když mají opatření přijatá k provedení rozhodnutí Rady Evropské unie skutečně důsledky pro zaměstnance mise Eulex Kosovo, měla by nicméně být považována za akty administrativy oddělitelné od této smlouvy.

26 Rozhodnutí o vnitřním výběrovém řízení z roku 2016 tak vychází z externího rozhodnutí mise Eulex Kosovo, a nikoli z uvedené smlouvy. Toto externí rozhodnutí bylo zaznamenáno v OPLAN a následně vykonáno v rámci vymezeném standardizovanými provozními postupy.

27 V tomto ohledu nelze mít za to, že OPLAN a standardizované provozní postupy představují smluvní dokumenty. Je pravda, že z článku 1.2 pracovní smlouvy vyplývá, že tyto dokumenty jsou nedílnou součástí této smlouvy. Jedná se však o akty s obecnou působností, které se nutně neomezují na otázky smluvní povahy.

28 Pokud jde o rozhodnutí o neprodloužení pracovní smlouvy, Tribunál právem založil své závěry na neexistenci ujednání o jejím prodloužení ve smlouvě mezi misí Eulex Kosovo a SC.

29 Kromě toho SC nemůže Tribunálu důvodně vytýkat, že obecně odmítl svou pravomoc vycházející z rozhodčí doložky, neboť Tribunál žalobu pouze zčásti odmítl jako zjevně nepřípustnou a zčásti po právní stránce zjevně zcela neopodstatněnou, aniž vyloučil možnost podat žalobu na základě článku 263 SFEU.

Závěry Soudního dvora

30 Úvodem je třeba připomenout, že článek 272 SFEU představuje zvláštní ustanovení, které umožňuje obrátit se na unijní soud na základě rozhodčí doložky sjednané stranami pro veřejnoprávní nebo soukromoprávní smlouvy, a to bez omezení, pokud jde o povahu žaloby podané k unijnímu soudu (rozsudky ze dne 26. února 2015, Planet v. Komise, C-564/13 P, EU:C:2015:124, bod 23, a ze dne 7. listopadu 2019, Rose Vision v. Komise, C-346/18 P, nezveřejněný, EU:C:2019:939, bod 99).

31 Kromě toho z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že žalobu na neplatnost podle článku 263 SFEU lze podat proti všem aktům přijatým orgány bez ohledu na jejich povahu či formu, jejichž účelem je vyvolat právně závazné účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobce tím, že podstatným způsobem mění jeho právní postavení (rozsudek ze dne 9. září 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro v. Komise, C-506/13 P, EU:C:2015:562, bod 16; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 11. listopadu 1981, IBM v. Komise, 60/81, EU:C:1981:264, bod 8).

32 Jak však připomněl Tribunál v bodě 36 napadeného usnesení, pokud mezi žalobcem a orgánem existuje smlouva, lze k unijnímu soudu podat žalobu na základě článku 263 SFEU pouze v případě, že cílem napadeného aktu je vyvolat právní účinky jdoucí nad rámec smluvního vztahu mezi stranami a implikující, že orgán, který je stranou smlouvy, jednal při výkonu veřejné moci, kterou má jakožto správní orgán (rozsudek ze dne 9. září 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro v. Komise, C-506/13 P, EU:C:2015:562, bod 20, a rozsudek ze dne 28. února 2019, Alfamicro v. Komise, C-14/18 P, EU:C:2019:159, bod 50).

33 V projednávaném případě Tribunál v bodech 39 a 45 napadeného usnesení rozhodl, že rozhodnutí o vnitřním výběrovém řízení z roku 2016 a rozhodnutí o neprodloužení pracovní smlouvy nemají základ v pracovní smlouvě. Z toho v bodě 46 napadeného usnesení vyvodil, že ačkoli SC výslovně založila třetí bod návrhových žádání své žaloby v prvním stupni na článku 272 SFEU, musí být tento bod návrhových žádání považován za návrh na zrušení podaný na základě ustanovení článku 263 SFEU.

34 Zaprvé, za účelem konstatování, že rozhodnutí o vnitřním výběrovém řízení z roku 2016 bylo oddělitelné od pracovní smlouvy, Tribunál nejprve v bodě 40 napadeného usnesení uvedl, že toto výběrové řízení uspořádala mise Eulex Kosovo v návaznosti na rozhodnutí o snížení počtu zaměstnanců této mise, které vyplývalo z OPLAN schváleného Radou a plánu rozvoje mise Eulex Kosovo schváleného civilním velitelem operací. Tribunál z toho vyvodil, že rozhodnutí o uspořádání uvedeného výběrového řízení představuje administrativní akt, který nebyl přijat na základě pracovní smlouvy.

35 Tribunál dále v bodě 41 napadeného usnesení vycházel z okolnosti, že rozhodnutí o vnitřním výběrovém řízení z roku 2016 přijala výběrová komise v rámci režimu popsaného v bodě 40 tohoto usnesení, a v bodě 42 uvedeného usnesení dospěl k závěru, že rozhodnutí o vnitřním výběrovém řízení z roku 2016 jde nad rámec smluvního vztahu mezi SC a misí Eulex Kosovo a vyplývá z výkonu veřejné moci, kterou má mise Eulex Kosovo jakožto správní orgán.

36 Je však třeba uvést, že Tribunál tím, že rozhodl, že rozhodnutí o vnitřním výběrovém řízení z roku 2016 spadá do režimu stanoveného OPLAN a prováděcím plánem mise Eulex Kosovo, popsal neúplně právní rámec upravující přijetí tohoto rozhodnutí. Jak totiž uvádí SC a mise Eulex Kosovo to ostatně připouští, podmínky organizace tohoto výběrového řízení byly zčásti stanoveny SPP týkajícími se reorganizace.

37 Pokud jde dále o smluvní nebo služební povahu pravidel stanovených OPLAN a SPP týkajícími se reorganizace, z čl. 10 odst. 3 společné akce 2008/124 vyplývá, že pracovní podmínky, jakož i práva a povinnosti mezinárodního a místního personálu jsou stanoveny ve smlouvách uzavřených mezi Eulex Kosovo a členy personálu.

38 Je přitom nesporné, že článek 1.2 pracovní smlouvy výslovně stanoví, že OPLAN a standardizované provozní postupy jsou nedílnou součástí této smlouvy.

39 Tribunálu měl tedy provést výklad článku 1.2 pracovní smlouvy za účelem posouzení působnosti tohoto ustanovení a zejména jeho případných účinků na smluvní či služební povahu pravidel stanovených v OPLAN a v SPP týkajících se reorganizace ve vztahu k SC. Vzhledem k tomu, že Tribunál neprovedl nejprve tento výklad, nemohl mít platně za to, že individuální rozhodnutí týkající se situace SC v rámci mise Eulex Kosovo, které bylo přijato v rámci režimu vymezeného zejména OPLAN a SPP týkajícími se reorganizace, vyvolává závazné právní účinky, které jdou nad rámec smluvního vztahu mezi SC a misí Eulex Kosovo.

40 V tomto ohledu skutkové zjištění, že rozhodnutí o vnitřním výběrovém řízení z roku 2016 bylo přijato, aby vyhovělo rozhodnutí o snížení počtu zaměstnanců mise Eulex Kosovo, jehož oddělitelnost od pracovní smlouvy nebyla zpochybněna, neumožňuje Tribunálu rozhodnout, aniž by rovněž určil působnost článku 1.2 této smlouvy.

41 Vzhledem k tomu, že čl. 10 odst. 3 společné akce 2008/124 stanoví, že práva a povinnosti mezinárodního personálu mise Eulex Kosovo jsou definovány smlouvou, nelze totiž bez dalšího vyloučit, že obecná rozhodnutí týkající se organizace mise Eulex Kosovo jsou vykonávána individuálními rozhodnutími o postavení těchto členů personálu, která spadají do rámce smluvních vztahů mezi misí Eulex Kosovo a těmito zaměstnanci.

42 Z výše uvedeného vyplývá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 42 napadeného usnesení rozhodl o oddělitelnosti pracovní smlouvy od rozhodnutí o vnitřním výběrovém řízení z roku 2016, aniž nejprve provedl výklad článku 1.2 této smlouvy.

43 Zadruhé Tribunál za účelem konstatování, že rozhodnutí o neprodloužení pracovní smlouvy je od této smlouvy oddělitelné, vycházel v bodě 45 napadeného usnesení z tvrzení, že uvedená smlouva neobsahovala ujednání o jejím prodloužení. Tribunál z toho vyvodil, že rozhodnutí nabídnout či nenabídnout novou smlouvu SC nevyplývá z ujednání mezi ní a misí Eulex Kosovo, ale že pouze vyvozuje důsledky z rozhodnutí o vnitřním výběrovém řízení z roku 2016.

44 V tomto ohledu je třeba uvést, že ze závěru uvedeného v bodě 42 tohoto rozsudku vyplývá, že Tribunál nemohl platně vycházet ze souvislosti mezi rozhodnutím o vnitřním výběrovém řízení z roku 2016 a rozhodnutím o neprodloužení pracovní smlouvy za účelem prokázání, že posledně uvedené rozhodnutí má závazné právní účinky jdoucí nad rámec smluvního vztahu mezi SC a misí Eulex Kosovo.

45 Dále je třeba uvést, že i když okolnost, že pracovní smlouva neobsahuje ujednání, která by výslovně stanovila její prodloužení za předem určených okolností, může být relevantní pro posouzení opodstatněnosti žaloby v prvním stupni podané SC, nutně neznamená, že legalita rozhodnutí o neprodloužení této smlouvy může být posuzována bez zohlednění ujednání uvedené smlouvy.

46 Vzhledem k tomu, že ze znění článku 4.3 SPP týkajících se reorganizace, jejíž smluvní povahu měl Tribunál posoudit, vyplývá, že tento článek stanoví souvislost mezi výsledky vnitřního výběrového řízení a neprodloužením pracovní smlouvy, musí být legalita tohoto rozhodnutí posouzena s ohledem na tento článek.

47 Z toho vyplývá, že důvody uvedené Tribunálem v bodě 45 napadeného usnesení nebyly dostatečné k odůvodnění závěru, že rozhodnutí o neprodloužení pracovní smlouvy je od této smlouvy oddělitelné.

48 Zatřetí důvod uvedený v bodě 43 napadeného usnesení, podle něhož SC nepředložila žádný žalobní důvod, výtku nebo argument vycházející z ujednání pracovní smlouvy, nemůže stačit k odůvodnění závěru, k němuž Tribunál dospěl.

49 Je zajisté nesporné, že se SC na podporu třetího bodu svých návrhových žádání ve značné míře dovolávala různých porušení ustanovení SPP týkajících se reorganizace. Tribunál však nemohl učinit závěr, že tato ustanovení nemají ve vztahu k SC smluvní povahu, aniž předtím provedl výklad článku 1.2 pracovní smlouvy.

50 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba dospět k závěru, že Tribunál nemohl platně vycházet ze zjištění učiněných v bodech 42 a 45 napadeného usnesení k tomu, aby v bodě 46 tohoto usnesení překvalifikoval návrh formulovaný ve třetím bodě návrhových žádání žaloby v prvním stupni a následně na tomto základě v bodě 51 uvedeného usnesení konstatoval opožděnost tohoto návrhu, která podle něj vedla k nepřípustnosti tohoto bodu návrhových žádání.

51 Třetí části druhého žalobního důvodu vzneseného SC je tedy třeba vyhovět.

52 Vzhledem k tomu, že se Tribunál v bodech 54, 55, 71 a 72 napadeného usnesení opíral o nepřípustnost třetího bodu návrhových žádání žaloby v prvním stupni, aby zamítl ostatní body návrhových žádání této žaloby, je třeba toto usnesení zrušit v plném rozsahu, aniž je nutné zkoumat ostatní části druhého důvodu a ostatní důvody kasačního opravného prostředku.

K žalobě před Tribunálem

53 Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě, že zruší rozhodnutí Tribunálu, sám vydat konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje.

54 Tak tomu však v projednávané věci není.

55 Tribunálu totiž ještě musí, s ohledem na uplatněný důvod zrušení, provést výklad článku 1.2. pracovní smlouvy, což obnáší posouzení skutkového stavu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. října 2015, Komise v. ANKO, C-78/14 P, EU:C:2015:732, bod 23, jakož i usnesení ze dne 21. dubna 2016, Borde Carbonium v. Komise, C-279/15 P, nezveřejněný, EU:C:2016:297, body 30 až 32), aby rozhodl o oddělitelnosti této smlouvy od rozhodnutí o vnitřním výběrovém řízení z roku 2016 a rozhodnutí o neprodloužení uvedené smlouvy.

56 Dále je třeba zdůraznit, že Tribunál nepřezkoumal ani námitku nepřípustnosti vznesenou misí Eulex Kosovo, ani opodstatněnost třetího bodu návrhových žádání žaloby v prvním stupni, ačkoli by takový přezkum byl nezbytný, pokud by rozhodnutí uvedená v předchozím bodě tohoto rozsudku měla být považována za související se smluvním vztahem mezi SC a misí Eulex Kosovo.

57 Konečně, pokud by Tribunál nakonec považoval tento bod návrhových žádání za přípustný, musel by s ohledem na úvahy uvedené v bodě 52 tohoto rozsudku znovu přezkoumat ostatní body návrhových žádání žaloby.

58 V důsledku toho je třeba věc vrátit zpět Tribunálu.

K nákladům řízení

59 Vzhledem k tomu, že se věc vrací Tribunálu, je třeba rozhodnout o nákladech řízení souvisejících s tímto řízením o kasačním opravném prostředku později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 19. září 2018 SC v. Eulex Kosovo (T-242/17, EU:T:2018:586) se zrušuje.

2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.

3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Podpisy.